

З силосної ями мій вирок

Прочитала біль душі людської в сільських вістях, рішила написати за голодовку 33 р. Я ходила в школу, вчилася непогано і помню, як мене приймали в жовтенята. А я дивилас на патрет Сталіна, як він диржав дитину на руках Світлану, як ми радувалис цому знімку, думали і думали, що це наша рідна людина. А що зробила ця рідна людина для нас дітей?

Того року сілосували в ями живі і мертвих, отож і я попала в сілосну яму, ще була жива, померла мама з голоду, брат і сестра, а я ще ворушилас. Приїхала підвода, забрали трупів і мене вкинули, сказав їздовий: Сіровно завтра їхат за мною то нехай разом. І вкинули у цю сілосну яму. Але йшов Конюх сусід і зайшов подивиця, скільки ям накидали за день. І пізнав мене і витяг і забрав до себе і я ше живу.

І виношу вирок Сталіну, щоб мене допустили до його могили, то я б вигребла б його кості, кинула б собакам, а його рідня щоб за свій щот поставила Памятник Погибшим в голодовку. Хот кажут діти за батька не віпвідають, але вони знали, що вони їли білий хліб і всякі здоби. Чом вони не попросили, щоб він дав нам макухи. То ми б не їли котів, собак, жаб і пуголовків та всяки бурянів та людей.

Це була така трагедія, що луче б він вистріляв, то ми не мучила б. А то терезав голодом. Прошу сільських вістей, вибачте, шо не грамотно пишу, бо шей плачу як нагадаю цю трагедію. І та хто зачищає Сталіна то в його душі теж немає.

А тепер Слава [богу], є хліб і до хліба, тільки його не шануют, подивися шо і коровам дают. Хіба не можна зробит так, щоб одходи були скотині, а не худбали діти бульку (булку). Я пережила такий кризис Хліб в мене це золото, здоров'я і щастя.

Вибачте робітніки сільських вістей, шо пишу про це, але міні на старість буде лекше вмирати шо виявили злодюгу Сталіна душогуба. А то спокою не було хто зробив цю іскуствину голодовку. Хотя я підлітком думала, шо це він душогуб. Мое дидинство закопав в могилу, бо в мене очі шодня заплакані, а в його заслуги за те. Стільки він угробив народу. Прошу прийняти до уваги і надрукуват у сільських вістях мій вирок.

Бивша жителька Житомирської обл. Попільянського р-н
с. Харліївка по чоловікові Титорчук Марія Григоровна.
Народжена 1920 рік, зараз проживаю Київська обл. Васильківський р-н
село Плисеце ул. Енгельса 116.